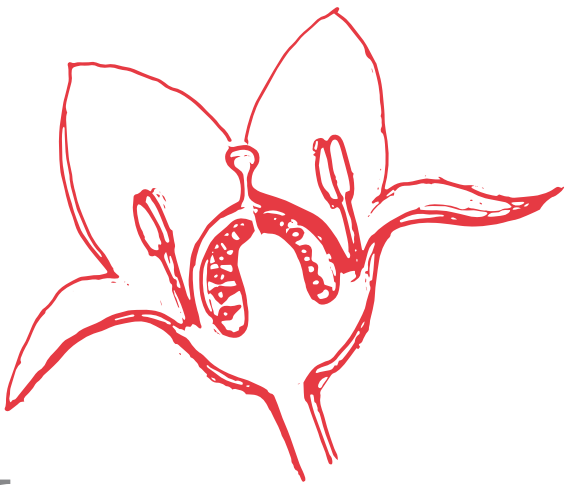

Každý člověk je jedinečný

Výhody homeopatické typologie pro každodenní život

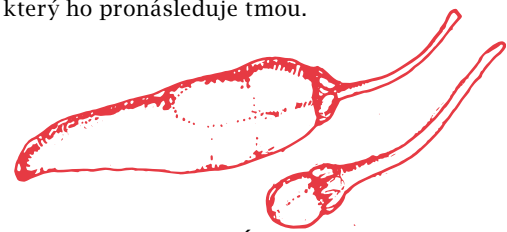
Jedny z klíčových životních otázek člověka v každé době znějí: Kdo jsem? Jaké je mé místo ve světě? Jak mohu realizovat potenciál, kterým jsem byl obdařen? Cesta sebepoznání je často nesmírně složitá a zdoluhavá. Naše individualita bývá nemilosrdně potlačena výchovou nerespektující osobnost jedince, vlivem vzdělání a samozřejmě společnosti a jejími médii. Kde dnes najít spolehlivý kompas pro rozbouřené a nekonečné vody informačního a marketingového oceánu? Jak si zachovat neopakovatelné vnímání světa, když na nás denně útočí „zaručené“ rady, jak se co nejlépe přizpůsobit, anebo naopak nejvíce odlišit od všeho známého a uznávaného?

Jsmo přesvědčeni, že otázka sebepoznání je aktuální kdykoliv od pěti do pětadesáti, někteří by řekli do pětadevadesáti i více let. Velkou pomocí nám může být nádherná věda, kterou je homeopatická konstituční typologie. Zakladatel homeopatie Samuel Hahnemann popsal myšlenku, která neztratila nic z původní přitažlivosti ani dvě stě let po svém vzniku: Nemůže existovat jiná léčba než individuální.

Homeopatie proto časem vypracovala velice podrobný systém individuálního poznání člověka, který se v dnešní době blíží téměř dokonalosti.

Jak to vypadá v praxi? Opravdový homeopat vždy pracuje s osobností – s jedincem, který má své individuální rysy a je neopakovatelný. Když k nám do ordinace vstupuje pacient, už jeho první kroky a pohyby o něm prozradí mnohé. Homeopat si všímá, jak člověk chodí, jakou má postavu, jak se toho rána oblékl, pohledem zkoumá jeho vztah ke šperkům a věcem, všímá si způsobu vyjadřování.

Po získání prvního dojmu je dobré se pacienta zeptat, co ho trápí. Odborně se tomu říká spontánní anamnéza, která je bohatou studnicí informací o člověku, který se právě před námi ocitl. Aby ovšem nedošlo k omylu, objektivní lékařská diagnóza a odpověď na otázku „Co vás trápí?“ mohou být dvě naprosto odlišné věci. Například přijde pacient s velmi těžkou cukrovkou a prognózou brzké amputace dolní končetiny, který však tuto situaci nepovažuje za důležitou. Přišel řešit problém s neklidným spaním – v noci mu totiž nedají spát divoké sny o velkém motýlovi, který ho pronásleduje tmou.

STRATEGIE ZDRAVÍ, STRATEGIE ŽIVOTA

Znalost těchto jemně individuálních projevů pacienta je nesmírnou výhodou při volbě šetrného homeopatického léku. O panu Novákovi napří-

klad víme, že si před spaním dá rád sklenku svého oblíbeného červeného vína. K nám do ordinace chodí, protože má obtíže s hladinou cholesterolu v krvi, začínajícím adenomem prostaty a známkami postupného kornatění tepen. Poté přichází na konzultaci pan Dvořák, který by se naopak mohl doslova utlouct po cukru a všem, co je jen vzdáleně sladké. Tvrdí, že cukr je půlkou jeho života. Když mu ho odepřeme, začne se dostávat do hypoglykemických stavů, bude trpět závratěmi, únavou a bude podrážděný.

Z pozorování a rozhovoru vyplyne, že pan Novák potřebuje homeopatický lék Lycopodium. Ten nejen že mu pomůže s problémy s cholesterolem, ale dotyčným stabilizuje látkovou výměnu, zmírní jeho bolesti kloubů na pravé plicce těla, zlepší psychickou rovnováhu, a díky jeho účinku také odezní pacientova podrážděnost. Zejména z posledně jmenovaného bude mít užitek okolí pana Nováka, protože ten, jako konstituční homeopatický typ Lycopodium, je sužován pocitem méněcennosti, který však mění v pocit obtěžující nadřazenosti. Naopak, pan Dvořák si od nás pravděpodobně odnese homeopatický lék Argentum nitricum. Po něm se zmírní jeho strachy z budoucnosti a odezní noční neklid i nervozita. Protože homeopatické léky působí

souběžně na všech úrovních lidského organismu, spolu se zlepšením psychického stavu se dostaví i zlepšení jeho zažívacích problémů, průjmů a bolesti žaludku.

Při nedávném rozhovoru s kolegy homeopaty mě zaujal názor jednoho z nich.

Velice hezky totiž shrnuje, v čem je homeopatie výjimečná a kde je v současnosti její nezastupitelné místo: „Homeopatie je šitá pacientovi na míru. V dnešní rychlé a složité době to je její obrovské plus. My nejen že přiběhům našich pacientů pozorně nasloucháme, ale navíc jsme podle nich schopni dotyčného úspěšně a šetrně, bez zjevných nežádoucích účinků, a vždycky vysoce individuálně léčit. Jak já říkám, pomáháme lidem nastoupit cestu ke zdraví. Pacient u mě v ordinaci přestává být číslem na nemocniční kartě a stává se zase konkrétním člověkem s konkrétními problémy. Nejzajímavější pak je, že dva naprosto identické problémy u dvou pacientů budu u každého léčit jiným lékem a oba pacienti se uzdraví.“

CELOSTNÍ PŘÍSTUP

Jak je patrné, homeopatický přístup je vždy přístupem k celému člověku. Homeopaté nikdy neléčí izolovanou buňku, případně člověka izolovaného od prostředí a životní situace, ve které se vyskytuje. Stejně jako každý jiný organismus je však i člověk schopen adaptace. Právě ta stojí u kořene nemocí a stavu „nezdraví“. V rámci adaptačního procesu na dané okolí totiž budeme často žít v místech, kde nám není dobře, budeme dělat věci, které nám nejsou vlastní a budeme jíst to, co bychom jíst neměli.

Úkolem homeopata je tedy u pacienta stanovit konstituční homeopatický typ – jakousi sumu klíčových symptomů, která bude odpovídat obrazu jednoho ze základních homeopatických léků. V závislosti na pozorování pak lékař zvolí vhodný a individuálně zacílený homeopatický lék, případně pacientovi nastíní možnosti individuálního vývoje, ve kterém se bude dotýčný lépe realizovat a vyvaruje se vlivů, které pro něj nejsou nezbytné.

Tímto svým důrazem na jedinečnost každého člověka nás homeopatie učí velké toleranci k sobě i okolí. Znalost homeopatické typologie je nápomocná v rodinném soužití, pomáhá při budování kariéry, je schopna pomoci i při výběru životního partnera a svou nezanedbatelnou roli sehrává při výchově dětí.

ČESKÁ HOMEOPATIE

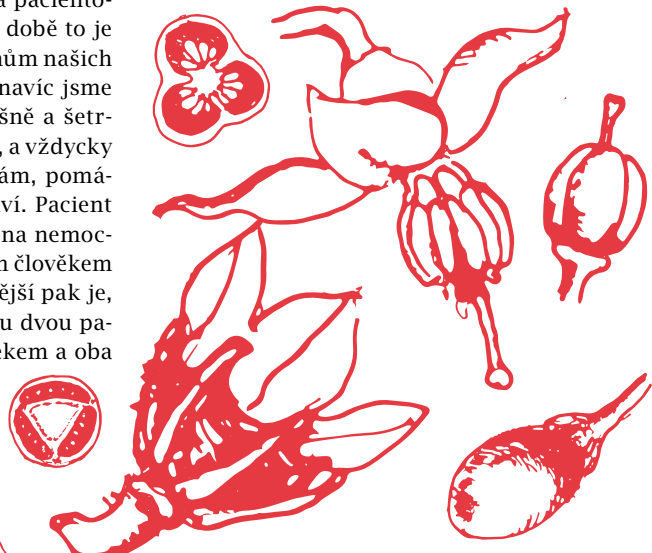
Začátkem devadesátých let minulého století jsme na základě zkušeností generací homeopatů před námi začali pátrat po co neúčinnější metodologii, jak takový homeopatický konstituční typ stanovit a jak na jeho základě určit správný homeopatický lék. Naše snaha vyvrcholila založením Akademie klasické homeopatie. V ní jsme se pokoušeli spojit nové přístupy v poznání člověka, které by ovšem stále vycházely za základů nabízených Hahnemannem a jeho žáky. Časem jsme vytvořili řadu homeopatických léků, o kterých jsme přesvědčeni, že jsou ušité přesně na míru české a moravské populaci.

V jejich souvislosti mluvíme o archetypální populační teorii. Jedná se o neúčinnější a nejčastější léky, se kterými jsme za dobu existence Akademie vyléčili stovky pacientů z jejich akutních, stejně jako chronických potíží. Mezi ty naprosto základní patří Silicea AKH, Dulcamara AKH, Graphites AKH, Sulfur AKH nebo například Hypericum perforatum AKH. Všechny nabízíme pouze v jediné potenci, a to C99, u které se nám lépe než u jiných podařilo postihnout frekvenci onemocnění a zároveň nevyvolat nečekané odezvy organismu.

V současné době školíme lékaře, lékárníky, psychology i veterináře ve způsobech, jak snadnou cestou nalézt ten správný homeopatický lék. Stále více a více studentů k nám přichází pochopit sebe sama, aby pak mohli být nápomocni druhým.

Naším mottem je: Česká homeopatie, léčba pro ty, které máme rádi. A pozor, nesmíme zapomenat ani na to, jak mít rád také sám sebe. Protože jedině, když jsme zdraví, můžeme se láskyplně starat o své blízké a milované. Jsou-li pak zdraví naši blízcí, je zdravá i naše komunita a s ní svět okolo. –ja

PŘIPRAVENO VE SPOLUPRÁCI
S AKADEMIÍ KLASICKÉ HOMEOPATIE

Podobné podobným se léčí

Homeopatii jako ucelený systém diagnózy a léčby založil saský vědec a lékař Samuel Hahnemann (1755–1843) v 90. létech 18. století. Přichází se zcela novým způsobem přípravy léčiv, pečlivě hodnotí projevy nemocí a vychází z individuálního přístupu k pacientovi. Lékaři homeopaté kladou velký důraz na pozorování pacienta a hledají spojitosti mezi vznikem příznaků onemocnění a okolním prostředím. Vše vychází z Hahnemannem znovuobjevené pradávné myšlenky: *similia similibus curantur* – podobné se léčí podobným. Tu popsal jako stav, kdy „každá látka, která je schopná vyvolat u zdravého a citlivého jedince nějaké příznaky, může být schopna je léčit u jedince nemocného“.

Zde se nabízí přírůbek s něčím, co všichni důvěrně známe – cibule kuchyňská, latinsky *Allium cepa*. Kdo z nás neslží a neteče mu z nosu, když ji v neděli krájí na guláš? Všichni ten pocit nepřijemného pálení na sliznicích nepochybně známe. Je to právě homeopatický lék *Allium cepa*, vyrobený z cibule kuchyňské, po kterém sáhneme v případě onemocnění rýmou s hojným vodnatým výtokem. Přesně takový, který nás běžně trápí nad cibulí při přípravě nedělního oběda.

INZERCE

Akademie klasické homeopatie

Kvalitní homeopatické vzdělávání

PRAKTICKÁ HOMEOPATIE PODLE HAHNEMANNA

Základy homeopatické typologie

Olomouc, Praha, České Budějovice, Brno, Ostrava

Více na studujtehomeopatii.cz a

Kontakty:
email: info@studujtehomeopatii.cz
telefon: + 420 602 775 293